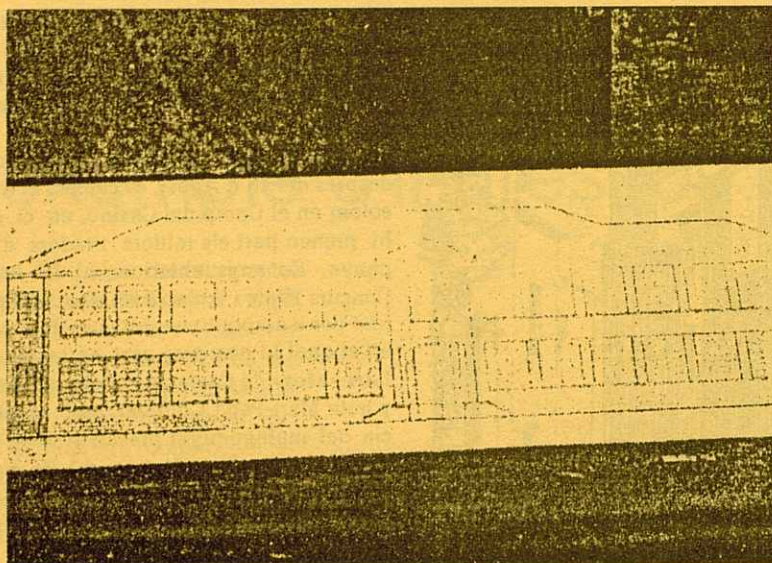

Façana principal del projecte d'escoles i parvulari Clixé A. Camps

arribar a madurar. En 1901, es publicà «Fulles de roure»; en 1914, «Fulla casolana» i en 1932, «L'Imparcial».

Del 15 al 25 d'Agost del corrent any es celebrà la I Exposició Oficial d'Art, organitzada per l'Atracció de Forasters i patrocinada per l'excel·lentíssim Ajuntament. Actualment hi ha les biblioteques circulants Els Tres Pins i Casal. Així com també en l'art de Talia l'Elenc Artístic del Casino, dirigit per Llàtzer Clusellas, i aficions d'Art d'Els Tres Pins, per Joan Bru-tau.

Darrerament, en la part religiosa, s'ha format el grup Nou Esplet, adherit a la F. J. C. de Catalunya, que un dia a la setmana celebren estudis, té seccions de basquetball, teatre i biblioteca per als seus aficionats.

Durant el període d'estiu, la societat Lawn Tennis Club es cuida d'organitzar els nombrosos festeigs que la colònia organitza.

Tot això que deixem dit i el manteniment de sanitat i neteja pública, que periòdicament es fa l'anàlisi de l'aigua i l'encreuat de cloaques, que es cuiden de portar a terme les aigües brutes, fan que Cardedeu es converteixi en un punt atractiu de debò.

El futur

Tots els pobles tenen més o menys projectes. N'hi ha que potser mai no podran ésser tangibles. Nosaltres, però, ens limitarem a citar els d'imminent realització.

Hi ha pels afores camins veïnals en projecte, aprovats de molt temps ha.

Dius de la urbanització del poble, el carrer de Sant Mus, que és una cosa convenient.

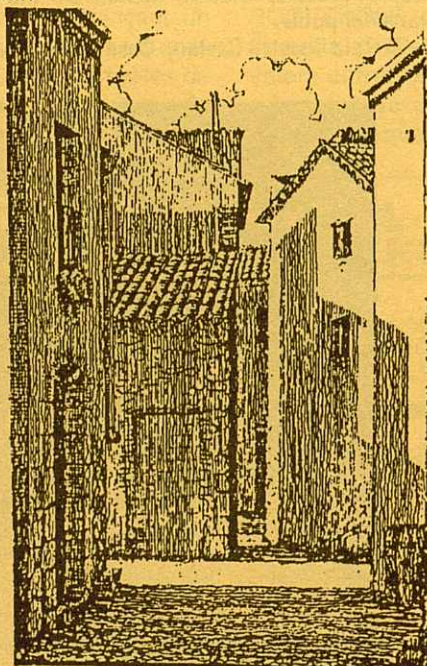
El d'una piscina particular, que a l'estiu pot ésser el punt màxim d'atracció de colònia i poble.

La carretera d'Angel Guimerà, compresa entre el convent i l'encreuament de la

carretera de Granollers-Llinars, cada dia va en vies de millorament.

Damunt un tros del terreny que voreja la carretera, cedit galantment per la senyora Vda. Granyer, més coneguda per «Donya Mercedes», hi ha en projecte, del que ja es tenen els plànols fets, construir-hi el grup escolar, format per vuit grans aules a dues plantes, tres de les quals seran per nois, tres per noies, una per pàrvuls i l'altra a biblioteca, demés dels altres seus corresponents departaments.

Sense la urbanització i embelliment del poble, tenim també en la part artísticocultural, una prova n'és l'última exposició celebrada, joves i noies que cada dia s'afinen, es poleixen i treballen més per superar-se, alguns amb demostracions, els altres a la quieta, que bé podríem considerar-los, i tan debò que ho fos, com alguna que altra possible glòria del futur.

Un vell carreró del nostre poble vist per En Josep Castells

HOMES DE CASA NOSTRA

TOMÀS BALVEY I BAS

Per JOAN CLUSELLAS

A Cardedeu hi ha un home, més conegut dels altres que per nosaltres mateixos, que es diu Tomàs Balvey i Bas, qui, sent honor al seu avi, pare i germà, que han estat homes llustres, ell es dedica, des de tota la vida, a recollir, arxivar, guardar i aclarir la història de la nostra vila. Tot el que es refereixi a ella, des del més petit detall al més gros, ho trobareu arxivat a casa el senyor Balvey.

L'hem vistat, per tal de que ens donés algunes dades per a la nostra informació, i ell, amantent, ens ha mostrat tota aquella sèrie de medalles, objectes, armaments, papers familiars, documents, pergamins, fotografies de coses desaparegudes, escuts, cançons, goigs, terrissa, finestres gòtiques, mobles, vestits, etc., etc., explicant-nos, una a una, la importància que tenen i d'on procedien.

En un dels salons, ens ha mostrat la carta-poble, del Rei Jaume I, i el document fet pels Consellers de la ciutat de Barcelona concedint a Cardedeu el nom de «carrer i braç de Barcelona». Així com també un autògraf de Berenguer IV amb testimonis cardedeuenes i el Batlle de Vilamajor, ja que aquesta gent feudal sentien una gran estima per aquest poble, on ells residien de tant en tant.

Mentre ens mostrava tota la grandiositat de la seva obra, ens explicava que en les cases Lladó i Montells és on ell hi havia trobat més «paperots d'aquells sense importància», ja que aquesta gent havien regentat l'Alcaldia, i, una mica guardadors de mena, els tenen allà amb uns sacs, que si no hagués estat la paciència d'aquest home conscient dedicat de ple, en tota una vida d'ideal, a la recerca d'aquestes coses, avui Déu sap on pararien.

Ens ha evocat una mica les hores passades, desplegant i planxant aquells «paperots», i nosaltres, que hem comprès tota la grandiositat de la seva obra, ens hem imaginat les hores escolades a la recerca d'aquestes coses i els danys morals i materials que això l'hi ha reportat i les ofenses rebudes, quan, per exemple, portava un tros de pedra que havia trobat, d'un finestral gòtic a l'espatlla cap a casa seva; o quan, en el camp de «can Palou» — que és on hi ha trobat més terrissa — hi anava, dit d'ell mateix, després de ploure, perquè així el terreny quedava més net. Si en rebia d'insults de la gent que passava, que no mira prim en el que diu!

Tots aquests insults i danys morals i materials que ha rebut durant la seva vida de treball, només els pot suportar un home com el senyor Balvey, la vida del qual està identificada de ple en la vila madra i el cor i el cervell estan aferrats a aquella màxima original d'ell mateix, que la trobareu en molts llocs de la casa i que ell no es cansa de repetir-la, mentre ens mostra la seva obra. Diu així:

*De gota en gota
s'omple la bota.*

Cardedeu, 14 Octubre del 1935